नृमेध आङ्गिरसः।इन्द्रः। प्रगाथः - विषमा बृहती, समा सतोबृहती।

त्वामिदा ह्यो नरोऽपीप्यन्विष्ठिन्भूणीयः।स ईन्द्र स्तोमेवाहसामिह श्रुध्युप स्वसंरमा गिहि॥ ८.०९९.०१ विज्ञन् विज्ञपणे। त्वाम्। इदा- अद्य। ह्यः- पूर्विस्मिन् दिने। नरः- नेतारः। भूर्णयः- भरणशीलाः। अपीप्यन्- सोममपाययन्। स त्वम्। इन्द्र। इह- अत्र। स्तोमवाहसाम्- मन्त्रवाहकानामाह्वानम्। श्रुधि- शृणु। स्वसरम्- स्वगृहम्। आ गहि- आगच्छ॥१॥

मत्स्वा सुशिप्र हरिवस्तदीमहे त्वे आ भूषिन्त वेधसः।

तव श्रवांस्युपमान्युक्थ्यां सुतेष्विन्द्र गिर्वणः॥ ८.०९९.०२

सुशिप्र- शोभननासिकोपलक्षितशोभनप्राण । हरिवः- प्राणतुरगयुक्त । गिर्वणः- गीर्भिः सम्भजनीय । इन्द्र । तत् । ईमहे- याचामहे । मात्स्व- माद्य । त्वे- त्विय । वेधसः- मेधाविनः । आ भूषिन्त- आभविन्त । सुतेषु- रसेषु निष्पन्नेषु । तव- ते । श्रवांसि- श्रुतयः । उक्थ्या- प्रशंसार्हाः । उपमानि- अन्तिका भविन्त ॥२ ॥

श्रायेन्त इव सूर्यं विश्वेदिन्द्रेस्य भक्षत। वसूनि जाते जनमान ओजेसा प्रति भागं न दीधिम॥ ८.०९९.०३ सूर्यम्। श्रायन्तइव- रश्मयो यथा श्रयन्ति तथा। इन्द्रस्य। विश्वानि- सर्वाणि तेजांसि। भक्षत- भजत। जाते। जायमाने- जनिष्यमाने च। ओजसा- बलेन। वसूनि- सम्पदः। भागं न - पित्रयं भागमिव। प्रति दीधिम- अनुध्यायेम॥३॥

अनेर्शरातिं वसुदामुपं स्तुहि भुद्रा इन्द्रंस्य रातयः।

सो अस्य कामं विधतो न रौषित मनौ दानायं चोद्यंन्॥ ८.०९९.०४

अनर्शरातिम्- अनश्रीलदानिमिति यास्कः। वसुदाम्- सम्पद्दातारम्। उप स्तुहि- स्तोत्रं कुरु। इन्द्रस्य- परमेश्वरस्य। रातयः- दानानि। भद्राः- कल्याणानि। सः- असाविन्द्रः। मनः- चित्तम्। दानाय । चोदयन् । अस्य- एतस्य इन्द्रस्य । कामम्- इच्छाम् । विधतः- परिचरतः । न । रोषित-कुध्यति ॥४ ॥

त्विमन्द्र प्रतूर्तिष्वभि विश्वा असि स्पृधः।

अशस्तिहा जीनिता विश्वतूरीस त्वं तूर्य तरुष्यतः॥ ८.०९९.०५

तरुष्यतः- बाधकानाम् । तूर्य- बाधक । इन्द्र । त्वम् । प्रतूर्तिषु- युद्धेषु । विश्वाः- सर्वान् । स्पृधः-स्पर्धमानान् । अभि असि- अभिभवसि । त्वम् । अशस्तिहा- अकीर्तिहा । जनिता- जनयिता । विश्वतूः- सर्वप्रेरकः । असि- भवसि ॥५॥

अनुं ते शुष्मं तुरयन्तमीयतुः क्षोणी शिशुं न मातरा।

विश्वस्ति स्पृधः श्रथयन्त मन्यवे वृत्रं यदिन्द्र तूर्वेसि॥ ८.०९९.०६

ते- तव। तुरयन्तम्- शत्रुहिंसकम्। शुष्मम्- बलम्। क्षोणी- द्यावापृथिव्यौ। शिशुम्- वत्सम्। मातरा- जनन्यौ। न- इव। अनु ईयतुः- अनुगच्छतुः। वृत्रम्- आवरणम्। यत्- यदा। इन्द्र। तूर्विसि- हंसि तदा। विश्वाः- सर्वै। ते- तव। स्पृधः- स्पर्धमाना रिपवः। मन्यवे- क्रोधाय। श्रथयन्त- खिन्ना भवन्ति ॥६॥

इत ऊती वो अजरं प्रहेतार्मप्रहितम्। आशुं जेतारं हेतारं र्थीतम्मतूर्तं तुथ्र्यावृधेम्॥ ८.०९९.०७ वः- यूयम्। अजरम्- जरारहितम्। प्रहेतारम्- प्रेरकम्। अप्रहितम्- अप्रेरितम्। आशुम्- क्षिप्रम्। जेतारम्- जयशीलम्। हेतारम्- गन्तारम्। रथीतमम्- महारथम्। अतूर्तं- अहिंस्यम्। तुग्रयावृधम्- उदकवर्धकम्। ऊती- ऊत्यै रक्षायै। इतः- कुरुत ॥७॥

इष्कर्तार्मिष्कृतं सहस्कृतं शतमूतिं शतकतुम्। समानमिन्द्रमवसे हवामहे वस्त्रीवानं वसूजुर्वम्॥ ८.०९९.०८ इष्कर्तारम्- संस्कर्तारम्। अनिष्कृतम्- केनाप्यसंस्कृतम्। सहस्कृतम्- शक्तिमन्तम्। शतमृतिम्-अनन्तरक्षाशक्तियुक्तम्। शतकतुम्- अनन्तप्रज्ञावन्तम्। समानम्- समम्। वसवानम्- शरण्यम्। वसूजुवम्- सम्पत्प्रेरकम्। इन्द्रम्। अवसे- रक्षायै। हवामहे- आह्वयामः॥८॥